

Phẩm 5: MINH TUỆ QUYỀN BIẾN

Bấy giờ, Bồ-tát Từ Thị nói với Tôn giả Thiện Nghiệp:

–Có Bồ-tát Đại sĩ vui vẻ, hết sức tôn kính, phân chia pháp đức, hoặc bố thí, trì giới, việc giữ gìn phân chia pháp đức cao quý không có gì lấp được, đức bao trùm không thể biểu lộ.

Thiện Nghiệp nói:

–Nên theo đây vui vẻ phân chia pháp của đức. Vì sao? Vì vô lượng cõi Phật trong mười phương, mỗi cõi đều không thể tính kể, luôn luôn diệt độ. Do đây là cõi nguồn sinh ra Vô thượng chánh chân đạo Tối chánh giác và cũng là nơi tự đạt đến diệt độ, công đức ấy là đức do cực độ sinh ra. Các đệ tử đã thực hành bố thí, trì giới, giữ gìn pháp, phân chia đức, được đức cao quý nhất, hơn cả công đức không dính mắc, đều được thân trì giới, thân định, thân tuệ, thân không chướng ngại, thân vượt qua tri kiến của Đức Phật, an ổn đại từ không thể kể hết. Những điều đã học trong kinh, các công đức đều chứa nhóm trong đó. Tùy hỷ phước đức cao quý vô tận. Nhờ đó vui mừng thực hành cầu đạo Vô thượng chánh chân, tâm niệm nói rằng: đem kinh này ban cho tôi thực hành đạo Vô thượng chánh chân, nên thực hành hạnh này, mong cho tâm về sau lại được như vậy.

Bồ-tát Từ Thị nói với Thiện Nghiệp:

–Người làm việc này mà mong cầu vị lai thì không còn được làm việc bố thí này.

Thiện Nghiệp thưa:

–Nếu có người không bố thí thì sẽ từ đâu mà được và cũng không có gì giữ gìn thì từ đâu mà phát sinh ra? Nếu ý hối hận lại bị rơi vào bốn thứ điên đảo. Đối với vật bố thí, vô thường cho là thường, khổ cho là vui, không cho là thật, không thân cho là có thân. Ý hối hận lại tin tưởng, đem tâm này cầu Phật. Thực hành việc bố thí này là thực hành đạo Vô thượng chánh chân.

Bồ-tát Từ Thị nói với Thiện Nghiệp:

–Thiện nam, tín nữ mới học không nên hiểu trí tuệ như ở trước. Vì sao? Vì điều họ tin ưa, tạo đức vốn sợ mất. Hãy nghe về sự không thoái chuyển giảng nói cho họ. Nếu người nào ở lâu bên bạn lành thì hiểu được lời giảng nói ấy, người này không sợ hãi. Tùy hỷ như vậy rất cao quý. Đem kinh này bố thí để làm trí Nhất thiết. Đem tâm này để bố thí một cách tùy hỷ thì tâm diệt hết, không chỗ nào không thấy, tâm nào làm việc bố thí này được đạo Vô thượng chánh chân, tâm nào là tâm, là tâm không có hai đối đãi, không có thân thì làm sao bố thí?

Đế Thích thưa:

–E rằng những người mới học lo sợ mà thoái chí. Thế nào là làm công đức bố thí cao tốt một cách tùy hỷ? Thế nào là làm bố thí được đạo Vô thượng chánh chân?

Thiện Nghiệp nói:

–Bồ-tát Đại sĩ này đều cúng dường đầy đủ các Đức Phật, phá bỏ các điều ác. Do bình đẳng thực hành như nhất, hàng phục tà đảng, vứt bỏ gánh nặng, tất cả phước đức, tội lỗi đều vắng lặng. Giới, định, tuệ, giải thoát, độ tri kiến sở nguyện đã đạt được. Vô số cõi nước ở mười phương có người diệt hết (phiền não) thì việc phân chia đức là cao quý vô thượng.

Vì sao Bồ-tát có tâm tưởng hối hận? Vì sao tâm không hối hận, tâm không nghĩ tưởng? Đem việc bố thí này thực hành các thượng hạnh chính là khiến cho tâm niệm này tự hiểu biết việc ấy. Có tư tưởng này, không có tâm tưởng hối hận. Như hối hận điều

đáng hối hận thì khiến tâm nhớ lại, biết rõ do tâm làm. Đây là nghĩ nhớ hối hận, tâm hối hận vui vẻ hối hận là để cho Bồ-tát đem tâm mình biết rõ việc làm. Đây là nhớ biết đem những gì bố thí, đem tâm sở nào biết rõ hành động là sự nhận biết.

Đem những gì bố thí, đem tâm nào hiểu rõ, đây là các pháp của tâm? Đem pháp nào bố thí, là bố thí bình đẳng cũng không bằng làm việc bố thí này. Chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại đã có công đức, cho đến các đệ tử chưa đắc đạo và Trời, Rồng, Quỷ, Thần nghe kinh mới phát tâm học tập đều cùng nhau chứa nhóm thay cho hoan hỷ là tôn quý nhất. Giữ gìn công đức này, lại biết là pháp này diệt hết, không có nơi chốn, cũng không có pháp. Thực hành pháp bố thí này không có ý tưởng hối hận, không có tâm hối hận, không vui vẻ hối hận. Làm các việc không trở lại này chính vì đạo Vô thượng chánh chân, bố thí cho người khác có phần công đức. Nếu không hiểu rõ điều đó thì không làm được việc bố thí này.

Tại sao đạt đến vô sở hữu, tùy hỷ phân chia đức cũng trống rỗng? Bồ-tát làm việc nào thì biết rõ việc ấy. Chư Phật đã diệt độ, đem công đức bố thí là để cho ta được điều đó. Làm một cách như nhất là biết được việc làm, thực hành Vô thượng chánh chân. Việc làm này không nghĩ tưởng, những điều đã biết ở quá khứ diệt hết, nghĩ tưởng không có nơi chốn, nghĩ tưởng tạo thành, ghi nhớ được. Nếu có ý tưởng này thì chẳng phải bố thí. Nên thực hành việc học này.

Đức quyền biến của Bồ-tát Đại sĩ nên tìm nó ở trong đây. Chưa được Minh độ thì không được vào trong pháp này. Trong việc đem phân chia đức cũng không thật có. Làm việc này phải lắng nghe thân mình biết là người có đức. Có nghĩ tưởng thì có dính mắc, trái lại muốn trụ vào khổ.

Như Lai Vô Sở Trước Chánh Chân Đạo Tối Chánh Giác không thích thọ trì bố thí. Thấy việc thọ trì bố thí rỗng không. Vì sao? Vì việc lớn nhất là dứt sạch phiền não. Người này thấy Phật có tưởng làm trở ngại việc bố thí rất lớn. Trái lại không nên làm là trở về việc bố thí của Như Lai nên xét kỹ. Vì sao? Vì nhiều bệnh độc. Làm việc bố thí này giống như trong thức ăn ngon có để nhiều chất độc. Màu sắc đẹp, rất thơm ngon, ai cũng đều ưa thích, nhưng không biết trong thức ăn có độc. Người ngu ăn nó một cách thỏa thích no nê. Khi thức ăn ấy sắp tiêu hóa thì chắc chắn nguy hiểm đến thân mạng. Thường người không biết nghĩa của việc lấy cho thì không hiểu rằng sẽ đưa đến việc trợ giúp tai họa bằng hai sự chướng ngại, chắc chắn là giống như thuyết thức ăn có chất độc.

Nếu Cao sĩ nào muốn bố thí thì thường như chư Phật từ xưa đến nay đem thân giới, thân định, thân tuệ, thân giải thoát, thân độ tri kiến để thấy được thân tuệ cùng các đệ tử ở trong ấy làm các công đức. Đây là việc mà Phật, Duyên giác bố thí. Đem công đức này tùy hỷ bố thí để thành đạo Vô thượng chánh chân. Lúc có ý tưởng này bố thí mà hối hận, gọi đó là có công dụng; cho nên giống như có nhiều chất độc thức ăn. Cho nên người có đức nên thực hành là giác biết, chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại bố thí như thế nào và nhờ đâu thành tựu, sinh ra đạo Vô thượng chánh chân?

Theo sự chỉ dạy của Đức Phật, thì thọ trì việc bố thí này biết được công đức đã làm và thân tướng lúc còn sống, hiểu rõ được những điều trong kinh. Khi thành tựu, ta làm việc này một cách tùy hỷ, tự đạt đến Phật đạo, không ai hơn được, không bao giờ lìa bỏ pháp của Như Lai, không có các thứ độc.

Nên làm việc bố thí này như giới, như định, như tuệ, như giải thoát, như độ tri kiến. Tuệ đã hiện thân thì không có dục xứ, không có sắc xứ, không có không xứ, cũng không

phải từ xưa đến nay ở trong đó đến. Ví như vô sở hữu. Việc bố thí này, các pháp cũng không thật có. Đây chính là thành tựu vô độc trong bố thí. Nếu làm việc bố thí khác là trái lại với bố thí. Chỉ có việc bố thí của Bồ-tát là pháp giống như Phật, đều biết làm việc bố thí này tự đạt đến thành Phật. Nay ta bố thí rồi, để thành đạo Vô thượng chánh chân.

Phật dạy:

–Lành thay, lành thay! Nay Thiện Nghiệp, việc ông đã làm đúng như Phật, lại làm cho mọi người trong cõi tam thiên đại thiên đều khiến nhớ nghĩ bốn tâm bình đẳng không bằng bố thí như trên, đó mới cao quý vô tận.

Lại nữa, người ở ba cõi tam thiên đều thực hành đạo Vô thượng chánh chân. Giả sử như người ở trong các cõi Phật nhiều như số cát sông Hằng cùng cúng dường các vị ấy, các thứ y phục, thức ăn, giường đệm, thuốc men, tùy hỷ cung cấp đầy đủ mọi thứ, trong các kiếp số nhiều như cát sông Hằng thì thế nào? Phước ấy có nhiều không?

Thiện Nghiệp thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn, rất nhiều!

Đức Phật dạy:

–Tùy hỷ công đức, phước còn hơn việc làm trên.

Thiện Nghiệp thưa:

–Công đức như hằng sa cõi Phật, không thể lãnh thọ!

Đức Phật dạy:

–Lành thay, lành thay! Người nào thọ trì Minh độ là đã bố thí. Từ xưa đến nay phước vị ấy sinh ra như trên.

Bấy giờ, bốn vị Thiên vương cùng hai muôn vị Thiên tử lạy sát chân Phật, rồi lui sang một bên, bạch Phật rằng:

–Bạch Đức Thế Tôn! Lòng Từ rộng lớn bố thí rộng khắp, Minh độ đức hóa cao vời vợi vô tận cho đến thế ư? Vì sao? Vì học Minh độ là điều vui thích của Bồ-tát Đại sĩ. Các Thiên tử trời Đao-lợi, trời Diệm, trời Đâu-thuật, trời Bất kiêu lạc, trời Hóa ứng thính... dùng nhiều hương hoa đẹp, cây báu rải lên Đức Phật, vui mừng dâng cúng Đức Phật lòng lụa, cờ phướn, kỹ nhạc và khen ngợi:

–Bố thí rất lớn, nên Đức Thế Tôn, Bạc Đại Sĩ quyền đức mới làm được việc bố thí này. Công đức do học Minh độ được Đại sĩ khen ngợi ưa thích.

Các Thiên tử trời Phạm, trời Phạm chúng, trời Phạm phụ, trời Đại phạm, trời Thủy hành, trời Thủy vi, trời Vô lượng thủy, trời Thủy âm, trời Ước tịnh, trời Biến tịnh, trời Minh tịnh, trời Thủ diệu, trời Huyền diệu, trời Phúc đức, trời Đức thuần, trời Cận tế, trời Khoái kiến, trời Vô kết ái,... đều đánh lễ sát chân Đức Phật rồi bạch rằng:

–Bạch Đức Thế Tôn! Bồ-tát học Minh độ trong ba cõi ít có.

Đức Phật dạy các Thiên tử:

–Này các Thiên tử! An trí người trong cõi tam thiên này đều thực hành đạo Vô thượng chánh chân, lại còn người ở hằng sa cõi Phật khác đều cúng dường. Những vị Bồ-tát Đại sĩ này đều ở trong ấy tùy hỷ còn hơn những người đó, không bằng tùy hỷ cúng dường. Ba đời Phật, Thiên Trung Thiên thân trì giới, thân định, thân tuệ, thân giải thoát, thân độ tri kiến, cùng các đệ tử ở trong đó làm các công đức đều phải gom góp tích lũy; tuy vậy tùy hỷ vẫn còn hơn ở trên.

Thiện Nghiệp hỏi:

–Bạch Đức Thế Tôn! Từ trong ấy được gì?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật dạy:

–Người cầu Bồ-tát đạo có đức. Nên biết, từ xưa đến nay, pháp không có lấy, không có buông bỏ, không tưởng, không thấy. Từ trong pháp ấy không sinh ra pháp, không có tâm tận pháp, không có pháp vãng lai. Ta làm việc tùy hỷ bố thí này mau được đạo Vô thượng chánh chân.

Lại nữa, chư Phật ba đời đã thực hành Bồ thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Nhất tâm, Trí tuệ tùy hỷ không có pháp chướng ngại nào ở vị lai không thành tựu, cũng không có gì làm trở ngại mười phương vô số cõi Phật hiện đại. Các pháp không dính mắc, không trói buộc, không giải thoát; đem pháp này thực hành đạo Vô thượng chánh chân thì việc tùy hỷ bố thí không có gì hơn được, không thể phá hoại nó. Như hằng sa cõi Phật, kiếp số thọ mạng của Bồ-tát cũng như vậy, để cho người khác cúng dường. Các Bồ-tát Đại sĩ ấy đầy đủ.

Giống như nhiều kiếp kia. Giống như pháp Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, nếu làm việc tùy hỷ Bồ thí này thì đức cao quý sinh ra nhiều vô lượng như trên kia.

